

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obaveštenje o praksi Suda br. 108

maj 2008.

Meken protiv Ujedinjenog Kraljevstva (McCann v. the United Kingdom) - 19009/04

presuda od 13.5.2008. godine [Četvrto odeljenje]

Član 8

Član 8, stav 1

Poštovanje doma

Iseljenje stanara iz socijalnog stana po hitnom postupku bez odgovarajućih procesnih garantija: *povreda*

Činjenice: Podnosilac predstavke i njegova žena su bili zaštićeni stanari četvorosobne kuće u vlasništvu gradskog veća, shodno Zakonu o stanovanju iz 1985. godine. Brak se raspao i žena je pribavila nalog za iseljenje podnosioca predstavke iz bračnog doma zbog porodičnog nasilja. Kada su ona i deca smešteni u drugi stan, podnosilac predstavke se vratio u praznu kuću u kojoj je izvršio značajne popravke. Njegov odnos sa ženom se poboljšao i ona je podržala njegovu molbu za zamenu smeštaja sa jednim drugim korisnikom socijalnog stana, pošto mu je četvorosobna kuća bila prevelika ali mu je i dalje bio potreban dom u tom kraju kako bi deca mogla da ga posećuju. Kada je shvatio da kuća nije prazna, službenik za stambena pitanja je januara 2002. posetio ženu podnosioca predstavke i ubedio je da potpiše izjavu o napuštanju stana. Žena tvrdi da joj u to vreme nije predočeno i da nije shvatala da time poništava pravo podnosioca predstavke da živi u toj kući ili da je zameni. Lokalni organ je tad podneo zahtev za izdavanje naloga za preuzimanje poseda koji je dobio u žalbenom postupku, nakon što je drugostepeni sud zaključio da je lokalni organ postupio zakonito i da je izjava o napuštanju stana važeća premda ju je žena potpisala iako nije razumela njene posledice. Odluka je potvrđena u postupku sudske revizije koji je pokrenuo podnosilac predstavke a zatim i u žalbenom postupku. Podnosilac predstavke je deložiran iz kuće.

Pravo: član 8 – Postupak vezan za izjavu o napuštanju stana i ulazak u posed stana predstavlja mešanje u pravo podnosioca predstavke na poštovanje njegovog doma. Ovo mešanje je bilo u skladu sa zakonom i težilo je legitimnim

ciljevima zaštite prava lokalnog organa da povрати posed nad imovinom od pojedinca koji nije imao nikakva ugovorna ili druga prava da tamo stanuje i obezbeđivanja propisne primene zakonskih odredbi o socijalnom stanovanju. Sud je utvrdio da svaka osoba u opasnosti da izgubi dom treba da ima mogućnost da o srazmernosti te mere odlučuje nezavisan sud, čak i kada je po domaćem pravu pravo stanovanja prestalo. Zakonodavstvom u Ujedinjenom Kraljevstvu je uspostavljen složen sistem za dodelu socijalnih stanova, koji je, shodno članu 84 Zakona o stanovanju iz 1985, uključivao odredbe o zaštiti zaštićenih korisnika stanova u vlasništvu javnih organa. Da je lokalni organ pokušao da deložira podnosioca predstavke u skladu sa tim odredbama, podnosilac predstavke bi mogao da zatraži od suda da razmotri njegove lične okolnosti, uključujući i potrebu da obezbedi smeštaj za svoju decu i to da li je njegova žena zaista napustila porodični dom zbog porodičnog nasilja. Lokalni organ je, međutim, odlučio da zaobiđe ove odredbe time što je zamolio ženu podnosioca predstavke da potpiše izjavu o napuštanju po običajnom pravu, što je za posledicu imalo momentalni prestanak prava podnosioca predstavke da ostane u kući. Ovaj organ tokom postupka nije uopšte uzimao u obzir pravo podnosioca predstavke na poštovanje njegovog doma. Niti su postupak preuzimanja poseda i postupak sudske revizije koji su usledili pružili podnosiocu predstavke ikakvu mogućnost da nezavisan sud odluči da li je njegov gubitak doma bio srazmeran legitimnim ciljevima kojima se težilo. Nebitno je da li je žena razumela posledice izjave o napuštanju stana ili nameravala da ih proizvede. Procesne garancije u hitnom postupku koje su stanodavcu bile na raspolaganju u slučaju da jedan sustanar potpiše izjavu o napuštanju nisu bile odgovarajuće.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 – 2.000 evra na ime nematerijalne štete

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int